

కొలమదొంగలకథ బేవార్స్

జైనాథా నమస్కరి అద్దం వసుకూ రమ్మ మంబూ దూసుకువచ్చి ఆగింది సూపర్ డీలక్స్ బస్.

బస్ ఆగటం అలస్యం - రిక్తా వాళ్ళు ప్యాసింజర్ల వేట ప్రారంభిస్తారు.

"ఆ ఎర్ర చొక్కా బాబుని నేనడిగాను."

"పిల్లలున్నానిదని మీరడక్కండి?"

"ఆ సూట్ కేస్ బాబుని నేనడుగుతాను."

ఇలా ముందుగా రిజర్వేషన్లు చేసుకోవటం - ఎప్పుడన్నా ఆ రిజర్వేషన్లు అమలులోకి రాకపోతే పోట్లాటలు - అంతా మూమూలే.

"సూపర్ డీలక్స్ బస్సులో కూడా స్టాండింగే" - అని విసుక్కుంటూ ఓపాసింజర్ దిగుతున్నాడు - తోసుకొని....తోసు

కొని...."

నోట్లో చుట్టల్ని విసిరి పారేసి రిక్తా వాళ్ళంతా బస్సు దగ్గర గుమిగూడారు.

ఆ రషో ఎవరు దిగుతున్నారో తెలియలేదు ...

"తప్పుకోండి... తప్పుకోండి" అనే కండక్టరు మాట కాబోలు వినిపిస్తోంది.

సూపర్ డీలక్స్ లో దిగిన పాసింజర్లు గ్యారంటీగా రిక్తా ఎక్కుతారని రిక్తా వాళ్ళ ప్రకారం విశ్వాసం.

ఎలాగైతేనేం.... సూపర్ డీలక్స్ నుంచి సూట్ కేస్ తో ఓ పాసింజరు దిగుతున్నాడు.

అంతే....

ఆ పాసింజర్ చూసి రిక్తా వాళ్ళంతా మొహాలు తిప్పుకొని చల్లగా నాలుగు ప్రక్కలకి జారుకుంటున్నారు....

ఎందుకంటే బస్సు దిగిన పాసింజరు

ఇన్స్పెక్టర్!!

లూరి, వసుమతి

"ఊరిలో సంబంధం. పిల్ల లక్షణంగా పెద్ద కంపెనీలో పని చేస్తోంది నెలకి రెండు వేల రూపాయలు జీతం ఉన్న దాంట్లో ముదు. ముచ్చట జరవకపోయి కట్న మంటారా - ఏదో ముట్టచెబుతారుగాని ఏమీ లేకుండా ఆ యింటి నుంచి యీ యింటికి దొర్లించేయరు. పిల్ల కాస్త నలువే అనుకోండి. అంతమాత్రానైనా మన వాడు తెల్లగా వుంటాడుకదా? ఇంక వాళ్ళకి పుట్టే పిల్లల సంగతంటారా. మనవాడి రంగులోనే ఉండవచ్చుకదా! నాకు తెలియక అడుగుతాను కాని, నాలో ఏం అందం చూసినన్ను చేసుకున్నారు. ఇకపోతే వయస్సుల్లో తేడా ఒక్క సంవత్సరమేనా పూర్తిగా భేదనేకదా? అయినా యీ రోజుల్లో పాత కాలం లాగా ఎనిమిది. పది సంవత్సరాలు తేడా ఉండాలంటే అయ్యే వద్దకా చెప్పండి. ఈ సంబంధం భాయం చేసుకోవడం అన్ని విధాలా మంచిది. తరువాత మీరు. మీ సుపుత్రుడు ఆలోచించుకోండి" భార్య సూర్య కాంతం మాటలు విని భుజంగరావు ఆశ్చర్య పడిపోయాడు. తల్లీ నా యిలా మాట్లాడేదని శ్రీధర్ దిగ్భ్రాంతి చెందాడు.

ఇప్పటికి ఎన్నో సంబంధాలు చూసి ముక్కు వంకరనో. పొట్టిగా వుండనో. కట్నం సరిపోదనో. లేకపోతే చాయకక్కువనో. పీరిగా వుండనో. వయస్సు హెచ్చనో యేదో ఒక వంక పెట్టి ఏ సంబంధాన్నీ పడనివ్వని సూర్యకాంతం యిలా మాట్లాడుతోందంటే ఆశ్చర్యమేకదా మరి. ఆమె అలా అనడమేమిటి భుజంగరావు (మళ్ళీ అలస్యం చేస్తే భార్య మనసెక్కడ మార్చేసుకుంటుందో అన్న భయంతో) వెంటనే ముహూర్తం పెట్టించడానికి శాస్త్రుల్లింటికి పరుగెత్తాడు. హమ్మయ్య. యిల్లళ్ళకి బ్రహ్మచర్యం నుంచి విముక్తి కాబోతున్నానన్న ఆనందంతో శ్రీధర్ స్నేహితులతో పిసీమా చూడానికి దొడు తీసాడు.

పిల్ల నచ్చింది. ముహూర్తం చూడ పెట్టి చేసారని తెలిసిన పిల్ల తల్లిదండ్రులు రామ లక్ష్మి. రంగనాథం పొందిన ఆనందం చెప్పలేం. తల్లికి మాత్రం పెళ్ళి మూడు వారాలే వుంది. ఎలాగ నమలన్నీ చేసుకోవడమని బెంగ పట్టుకుంది.

రంగనాథం కలక్టర్ ఆఫీసులో గుమస్తాగా పనిచేసి రిటైర్ అయి పెన్షన్ రాళ్ళతో జీవించి నెట్టుకొసున్న ఒక సామాన్య జీవి. అయితే తెలివిగా కూతురు రజనికి ఎమ్.ఎ. వరకూ ఎలాగో కష్టపడి చెప్పించాడు. రజని కూడా ఎంతో కృషిచేసి ఫస్ట్ క్లాసులో పాపైంది. తన స్నేహితులారినహాయంతో కంపెనీలో ఉద్యోగం సంపా

దించింది. అయితే రామలక్ష్మికిగాని. రంగనాథానికిగాని కూతురు చేత ఉద్యోగం చేయించి కాలం వెళ్ళబుచ్చటం ఏమాత్రం యిష్టంలేదు. ఎంత వేగంగా రజనికి మంచి సంబంధంచూసి ఒక యింటిదాన్ని చేద్దామా అని నానాతిప్పలు పడ్డ ఆ దంపతులకి

యిన్నాళ్ళకి ఆ కుభ సమయం దగ్గర పడింది. ముహూర్తానికి పెళ్ళి అయి రజని అత్తారింటికి చేరుకుంది. సూర్యకాంతం కన్న కూతురిని చూసుకున్నట్టు ఎంతో ఆప్యాయంగా చూసుకోసాగింది. "పాపం ఆఫీసులో కష్టపడి చాకిరీ చేసి వస్తావు. వంట. యింటి వసులు నే చేసుకుంటాగాని. నువ్వు. మా వాడు అలా తిరిగిరండి" అనే అత్తగారి మాటలకి రజని ఎంతో మురిసిపోయేది.

పన్ను తారీఖు వచ్చింది. రజని ఆఫీసు నుంచి యింటికి రాగానే గుమ్మం వద్ద నిలబడ్డ అత్తగారు. "ఏమ్మా యీ రోజు జీతా లిచ్చారా" అని లొక్కంగా అడగగానే హేండ్ బ్యాగ్ లోంచి కవచ తీసి అత్తగారికి చిప్పిలోపలికి వచ్చింది రజని. కవచంలో నోట్లనిలెక్క పెట్టిన సూర్యకాంతం సూరేకారం అయింది. "నెలకి రెండువేల రూపాయల జీతమని ఆశపడి నిన్ను మా వాడికి చేసుకుంటే ముష్టిమూడు వందల రూపాయలు నా ముఖాన్నే కొడతావా? మిగిలినదేమైనట్టు" అంటూ అత్తగారు చిందులు త్రొక్కుటం చూసి చిక్క మొహంతో "ఇన్ కమ్ టాక్స్. ప్రొఫెషనల్ టాక్స్. పి. ఎఫ్. ఇన్సూరెన్స్ ప్రీమియమ్. ఇంటికి పెళ్ళికి చేసిన అప్పులమీద ఇన్సూర్ మెంట్స్. పెన్సివర్ ఎడాప్ట్స్ రికవరీలు పోగా అంతే వచ్చిందండి" అంది రజని. సూర్యకాంతం మొహానికి గ్రహణం వట్టింది.